nii Kui sant öpanud. Nüüd Käskinud sant et mine mäele ja waata mis pulma rahwas tulewad, naene Käinud waatamas ja ütelnud: „Mina ei ta aru, Käiwad üheks teiseks läbi Kui lollid.“ „Mine waata mis sullased landas Robistab,“ Käskinud sant jälle. Naene läknud waatama ja tulnud: olnud neli lehma ja üks ärg, igaüks jalost saanud lehm ja peost ärg; naesel olnud suur rõõm et ta nii palju loomi Korraga saanud. Nüüd Käskinud sant et mine pulmalisi waatama ja jäe ukse taha seisma. Naene läinud pulma Turja ja jäenud ukse taha seisma, Kõik pulmalised joosnuwad metsa tuuletist, nuud Kui see naene Ker wastu tahtnud santi õmajale wõtta, jäenud ükskõi inimeseks. Nüüd sai naene aru et see sant Tunnal oli nuudu polele Kawõtnud lehmasid teha, ega inimesi tundiks saata. E. Kõ.

B. Wanad laulud.

1. Emakene mennemekene, Ohasid Kapsid Kasuatada, Kapsa ei ohanud istutada, Istutasid Kapsad Kõwale maale, Kapsa pea ennedeie, Kiwi Kildude Keskeele Kus ei saanud wõju ajada Tuuta alla juurduda Peada peale Kasuada. Jõ Tuula Millert.

Sööge wõerad, jooge wõerad, Suured wõerad tulewad. Saksa tuleb saaniga. Maa mees maaniga, Kiltse Kirju Kuniga, Kuljas Kulbi warrega Leopois tõlbi ruunaga, Pois pun ratsa, Perenees muuta tõkuga, Pere naene pingiga Perepojad põlloga, Tütrud waene tooliga, Sant aga waene Kepiga. Mari Sarel, Wõisutist,

D. Wanad Rombed.

1. Karjus tõi enne õiri päeva Kolmanda mõisa maapealt pihlikoje Kepi mis Kiwi otsas oli Kasnud, ja tähendanud seda et Kui tuunt Karja pulmad siis aetud tuunti selle Kepiga taga.
2. Karja ei aeta mitte Kalwa el pääwadel wõlja, need on: Lõmapäew, Keskmädal ja Reede, siis ei ole loomadel mitte söögi ise ega seista Karjamaal.
3. Kui Kari esimest Korda metsa aetakse, siis tunnase need witsad mis ajatel Käes on, wiiatase Katusele ja ütelgase: „Karja õnn Katusele.“
4. Kui esimest Korda lambid wälja aetakse siis wõetakse üks